

ประเทศไทยแบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 รูปแบบ คือ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ถือกำเนิดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2478 เทศบาลได้รับการกระจายอำนาจทางการปกครองให้สามารถบริหารกิจการและปกครองตัวเองได้ ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ปัจจุบัน เทศบาลมีจำนวนทั้งสิ้น 1,134 แห่ง แบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. เทศบาลนคร จำนวน 22 แห่ง
2. เทศบาลเมือง จำนวน 103 แห่ง
3. เทศบาลตำบล จำนวน 1,009 แห่ง

เทศบาลทั้งสามรูปแบบกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ภูมิภาคของประเทศไทย ในการบริหารและการปกครองตนเองของเทศบาล ตามกรอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เทศบาลจะบริหารกิจการของตน ภายใต้การกำกับดูแลของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามกฎหมาย

ในด้านการบริหารงานการคลังของเทศบาลในปัจจุบัน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยสามารถออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยเพื่อ

วางแผนทางการจัดการด้านการคลัง การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาขึ้นไว้ ดังนั้นในการบริหารงานด้านการเงินการคลังของเทศบาล จึงต้องถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย 3 ฉบับ คือ

1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

2. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535

3. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

ระเบียบทั้งสามฉบับ มีลักษณะเป็นการควบคุมดูแลเทศบาล โดยกำหนดให้เทศบาลทั่วทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการการตั้งงบประมาณ วิธีการบริหารพัสดุ การรับเงิน การเบิกจ่าย การเก็บรักษาเงิน ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วศักยภาพของเทศบาลแต่ละแห่งจะแตกต่างกันเป็นอย่างมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน กำหนดให้ราชการส่วนกลางมีหน้าที่เพียงการกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยทั้งสามฉบับ ควรจะได้มีการปรับปรุงให้อิสระแก่เทศบาลในการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดแนวทางการบริหารองค์กรของตนเองมากยิ่งขึ้น ให้สอดคล้องกับหลักการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับขนาดของเทศบาล อันจะทำให้เทศบาลมีความคล่องตัวในการบริหารงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนดได้ดียิ่งขึ้น

The government administration of Thailand is divided into three categories, namely, the central government, the regional government and the local government, Municipality, a local administrative organ, which is regarded as one kind of local government originated since B.E. 2478 (1935). Municipality is granted power to administrate and govern own itself by decentralization of the administration of the government, subjected to the scope of powers and duties as prescribed by law. Currently, there are 1,134 municipalities and they are divided into three types :

1. Nakorn municipality (city municipality), 22 municipalities
2. Muang municipality (town municipality), 103 municipalities
3. Tambon municipality (subdistrict municipality), 1,009

These kinds of three types of municipalities distribute over all regional areas of Thailand, in order to administrate and govern itself, in accordance with the municipal law, and under the supervision of the central and regional governments as the law specified.

In the aspect of fiscal administration of the municipality at present, the Municipality Act B.E. 2496 (1953) Prescribed the Interior Ministry to empower to issue Regulation of the Ministry of Interior to pave the way to administrate the fiscal, budget, property guardianship, exploitation of its properties, supply and procurement. The fiscal administration of municipality shall therefore have to apply the guidelines laid down by the Interior Ministry Regulations, which are

1. Regulation of the Ministry of Interior on Budgetary Procedure of Local Administrative Organ B.E. 2541 (1998)
2. Regulation of the Ministry of Interior on Supply of Administrative Authority of the Local Government B.E. 2535 (1992)
3. Regulation of the Ministry of Interior on Financial Acceptance, Withdrawal, Deposit, Treasury and Audit of the Local Administrative Organ B.E. 2541 (1998)

Three Regulations have elements of supervision to municipalities by prescribing all over municipalities to practice into the same line, regardless of pattern of budgetary setting, process of supply management, financial acceptance, financial withdrawal, financial treasure. In fact, each municipality has